

strikationerne, og det mener vi er for højt. Derfor har vi sat Procenten $3\frac{1}{2}$, som vi haaber et Flertal vil finde passende.

Det næste af de Spørgsmaal, som er os imellem, er Spørgsmaalet om Bevillingstiden, hvor man fra Flertallets Side ønsker at komme bort fra det, der blev fastsat i Fjor i Landstinget, hvorefter man ved Vedtægt kan fastsætte Bevillingstiden til 10 Aar. Vi anser denne Bestemmelse om, at Bevillingstiden kan fastsættes til 10 Aar, for god og maa derfor fraraade at stemme for Ændringsforslaget. Vi anser det nemlig for betydningsfuldt, at Beværterne derigennem, at der sikres dem en Adgang til at udøve deres Beværternæring i en vis Aarrække, opfordres til at sætte noget ind paa at gøre Lokalerne og Forholdene i det hele saa gode som muligt og ogsaa at sætte noget ind paa at drive deres Beværtning med en længere Fortsættelse af samme Næring for Øje. Derfor har vi under Nr. 6 stillet Ændringsforslag om, at Fornyelse af Bevillingen ikke bør nægtes, naar Bevillingshaveren har drevet sin Forretning paa en i det hele lovlig og forsvarlig Maade. Vi tror, at dette i Virkeligheden er i Samfundets Interesse og anbefaler derfor denne Ændring.

Ændringsforslagene Nr. 5 og 7 tilsigter at fastsætte, at man skal nøjes med at revidere de kommunale Vedtægter hvert 10de Aar. Det vil sikkert være tilstrækkeligt, og det er en unødigt Ulejlighed og Bekostning at skabe de kommunale Raad at tvinge dem til at revidere hvert 5te Aar.

Med Hensyn til Syndikatsdriften stiller de 3 konservative Medlemmer af Udvalget alene Ændringsforslagene Nr. 8 til § 13 og Nr. 41 til § 42. Allerede nu kan jo et Selskab, som vil drive en Beværtning eller en Restauration, saaledes som det er Tanken, at man skulde naa det ved Syndikatsdriften, nemlig saaledes, at man kun stillede imod en meget lav Forrentning af den anbragte Kapital, og i øvrigt saaledes, at Beværtningen drives udelukkende af samfundsmæssige Hensyn, gøre dette. Det, man foreslaar, er, at det ved Vedtægt skal kunne bestemmes, at Syndikatsdriften skal være eneraadende, og det mener vi Konservative ikke at kunne gaa med til. Vi vil afvente Udviklingen og høste Erfaringerne, før vi gaar med til et saa vidtgaende Skridt.

Ændringsforslagene, som det først omtalte Mindretal har stillet under Nr. 9 til § 13 og Nr. 39 til § 40, sigter, som nogle andre Forslag, til at fjerne Bestemmelserne om Kommuneafstemning ud fra den Betragtning, at den valgte Kommunalbestyrelse bør have Myndighed til at afgøre ogsaa disse

Spørgsmaal, at man formentlig derved vil faa netop den roligste, mest saglige og mest ansvarsbevidste Afgørelse af disse Spørgsmaal.

Ændringsforslagene under Nr. 13 til § 16 og Nr. 18 til § 19 tilsigter at stille Forholdet ganske lige for Nægtelse eller Meddelelse af Bevilling paa Landet, medens der i Lovens nuværende Affattelse i § 16 afgjort gives et Fortrin for Nægtelse. Det er vi altsaa imod.

Om Ændringsforslag Nr. 21 sagde den ærede Ordfører for Flertallet, at man var endnu ikke naaet til Klarhed med Hensyn til Jernbanetog og Skibe i Fart. Det er rigtigt, at det er man ikke naaet til Klarhed over; for det vil være meget vanskeligt at sige, hvilket Sogneraads Erklæring man skulde indhente med Hensyn til et Jernbanetog i Fart, og der skulde dog formentlig et meget sensibelt Sogneraad til at føle sig ophidset af, at der blev drukket en Bajer i en Restaurationsvogn, som kører igennem Kommunen med et Iltog, der ikke standser dér. Det maa vel derfor være muligt paa det Omraade at naa til en Forstaaelse.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 25, som er stillet af Udvalget, vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at der er opnaaet Enighed om denne Formulering, som er foreslaaet fra vor Side. Forslaget drejer sig, som bekendt, om Udskænkning, Forhandling og Fordeling af stærke Drikke paa Arbejdspladser. Det rører ikke ved Forholdet, saaledes som det er under Arbejdstiden; navnlig bevares ogsaa den Ret, som nu fortolkningsmæssigt er skabt for Marketerier til ud fra Reglerne om Beværtning ved sluttet Bord at servere Spiritus under Maaltiderne. Derimod rammes dette, som man fra alle Sider har været enig om er uheldigt, at det, som maa betegnes som et Drikkeri paa Arbejdspladserne, fortsættes efter Arbejdstidens Ophør. Skulde nogen af de paagældende føle sig utilfreds med dette, kan de søge bort fra denne tørre Plads hen til efter deres Opfattelse lykkeligere Egne, der er jo ikke mere noget, der holder dem tilbage paa Pladsen, og det er derfor formentlig ikke noget som helst generende Indgreb i deres personlige Frihed.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Handel indtager vi et principielt andet Standpunkt end Flertallet, idet vi erkender, at Beværtningsnæring i videste Forstand maa være undergivet visse Indskrænkninger ud fra rent samfundsmæssige Synspunkter, men disse gør sig ikke i nær saa høj Grad gældende overfor Handelen, navnlig ikke efter Bestemmelserne i § 28, Slutningen,